

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 7 de març del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts de sis i deu minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Lectura de l'acta de la sessió anterior.

El senyor Romeva fa constar el seu vot en contra de la Llei donant validesa als acords de destitució de funcionaris adoptats pels Ajuntaments elegits el 12 d'abril del 1931, aprovada en la sessió anterior.

Es aprovada l'acta.

Ordre del dia:

Prec del senyor Fronjosà al Conseller de Treball referent al compliment de la Llei de termes municipals.

Intervenció del senyor Conseller de Cultura.

Prec del senyor Riera al senyor Conseller de Governació referent l'hora de celebrar les sessions alguns Ajuntaments.

Discussió del dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el projecte de Llei prorrogant per al segon trimestre del 1934 el Pressupost de la Generalitat del 1933.

El senyor Farreres i Duran, en nom del senyor Conseller de Finances, fa la presentació del dictamen. Són aprovats, sense discussió, els arts. 1.º, 2.º i 3.º del dictamen, que resta pendent de votació definitiva.

A proposta de la Presidència i per estar reunides algunes Comissions que estan acabant la redacció d'alguns dictamens, se suspèn la sessió per menys d'una hora.

Es represa la sessió a tres quarts de vuit menys cinc minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Són llegits els següents dictàmens:

Dictamen de la Comissió d'Economia sobre el projecte de Llei de mutualitats.

Dictamen de la Comissió especial (contractes de conreu), proposant un nou redactat al títol VIII, «Contractes d'aparceria», del projecte de Llei de contractes de conreu.

Dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

Dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituint en les seves funcions als Tribunals econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya.

Dictamen de la Comissió de Governació sobre el projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

Ordre del dia per a la sessió de dijous.

S'aixeca la sessió a les vuit menys cinc minuts de la vetlla.

S'obre la sessió a tres quarts de sis i deu minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc del Govern hi ha els honorables senyors Consellers de Cultura i de Sanitat i Assistència Social.

Es llegida l'acta de la sessió anterior.

El senyor Romeva demana que consti en acta el seu vot en contra de la Llei donant validesa als acords de destitució de funcionaris, adoptats pels Ajuntaments elegits el 12 d'abril del 1931, que fou aprovada en la sessió anterior.

Es aprovada l'acta.

ORDRE DEL DIA

Precs i preguntes

El compliment de la Llei de termes municipals

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Fronjosà.

El Sr. FRONJOSÀ: Tal com havíem quedat, senyors Diputats, que cada dia faríem una pregunta al senyor Conseller de Treball, fins que tinguí a bé presentar-se a la Cambra i contestar-les, avui em toca a mi el torn per a dirigir-li aquest prec o pregunta al senyor Conseller invisible.

Es tracta de què tan bon punt la gent agrària ha posat en el seu programa de reivindicacions immediates la derogació de la Llei de termes municipals, les nostres classes patronals del camp, que es passen la temporada fent gemecs i esgarrips en virtut de la Llei de Contractes de Conreu, que està discutint el Parlament de Catalunya, no perden el temps, i posen en pràctica les idees i l'esperit de la gent agrària de la resta d'Espanya. Així ens trobem que la Llei de termes municipals, per l'audàcia de la gent reaccionària, i per l'apocament de les classes treballadores, fa tota la impressió de què ja és una cosa inexistente i que, per tant, als ciutadans de la República els hi està dispensat el complir els seus preceptes i el seu articulat. Tant és així, que s'hi neguen, que els Alcaldes de les localitats, que són els encarregats directes, per manament de la Llei, de fer-la complir i els responsables que aquesta Llei es compleixi o no, es neguen, àdhuc a acceptar les denúncies que els vénen formulades per la gent que se sent perjudicada en virtut de no complir-se la Llei.

Tots els senyors Diputats saben que aquesta Llei de Termes municipals, una de les virtuts que té és acabar amb el caciquisme rural, perquè imposa als propietaris de les localitats l'obligació de no llogar bracers d'una altra localitat mentre en

la mateixa n'hi hagi sense feina; aquesta Llei que assegurava el dret de treballar a la gent d'una mateixa localitat, i que impedia la invasió dels naturals d'un lloc de la península als altres, i que un dia valgué un passatge eloqüentíssim de l'actual President del Consell de Ministres...

(Diversos senyors Diputats parlen entre ells i llurs veus priven d'oír bé l'orador.)

El Sr. PRESIDENT: Senyors Diputats: Està en l'ús de la paraula el senyor Fronjosà. Segueixi l'orador.

El Sr. FRONJOSÀ: Doncs, aquesta Llei que un dia fou blasmada en tons apocalíptics per l'actual President del Consell de Ministres, que àdhuc parlava d'una figura que tenia al tinter de la seva taula de despatx, d'un obrer que anava amb unes sabates i un sac a l'esquena, i una pila de coses especials, aquesta Llei sembla que àdhuc quan es fan reclamacions a les altes esferes governamentals de la República, fan les oïdes sordes, i això pel motiu que tota la gent conservadora, propietaris i Alcaldes d'Espanya l'estan sabotejant.

Aquesta Llei, que és una Llei justa, que qualsevol persona que tingui una mica de bon sentit la troba racional i lògica, que en el seu art. 1.er diu: «En tots els treballs agrícoles els patrons vindran obligats a emprar preferentment — preferentment, no únicament — els bracers que siguin veïns del Municipi on aquells s'hagin de realitzar.» Això que sembla que és una cosa lògica i natural, és objecte avui del sabotatge més descarat per part de les classes patronals del camp. Nosaltres varem convindre — jo en tinc, si no l'absoluta seguretat, almenys la illusió —, que aquí nosaltres ens movem d'una manera diferent de la resta d'Espanya, que aquí estem en els mateixos moments, en les mateixes condicions que es trobava la República, per exemple en l'any 1932, i per tant m'impresiona que Lleis de caràcter social, no derogades per la República, es puguin sabotejar exactament igual a Catalunya que a la resta d'Espanya. Podríem treure diversos exemples de distintes localitats en demostració que aquesta Llei de termes municipals no es compleix. Mireu, Barcelona mateix. A Barcelona mateix aquesta Llei de termes municipals no es compleix, i el nostre digníssim amic, el senyor Pi i Sunyer, és el responsable que aquesta Llei no es compleixi, perquè torno a repetir que són els Alcaldes els que vénen obligats a fer-la complir, per manament propi de la Llei, perquè l'article 2.^{on} diu d'una manera ben concreta, que als efectes del disposat en l'article anterior, els Municipis on existeixin Delegacions locals del Consell del Treball, per la Secretaria d'aquests organismes s'obrirà un Registre en el qual podran

inscriure's els obrers agrícoles que no tinguin col·locació. On no existeixin les indicades Delegacions, portarà el Registre la Secretaria de l'Ajuntament respectiu, sota la inspecció i la responsabilitat immediata de l'Alcalde. Per tant, aquí les úniques autoritats que tenen el deure de fer complir aquesta Llei són els Alcaldes; en conseqüència d'això, si no es compleix la Llei, és als Alcaldes a qui hem de demanar comptes de l'incompliment d'aquests preceptes legals.

Però es dona el cas que, on precisament d'incompliment constitueix un veritable abús, és en els pobles, on no tenen a mà d'una manera immediata el poder-se posar en contacte amb elements que els defensin llurs interessos. Per exemple, jo us anomenaria diverses localitats, però, on arriba el grau de responsabilitat més gran és en un poble del qual el nostre estimat amic Gassol, per ésser d'aquelles rodalies, deu conèixer ja el comportament de l'Alcalde d'aquesta localitat que vaig a anomenar; és Porrera, país rialler, molt simpàtic, s'hi fa molt bon vi, i on hi ha un Alcalde que aquests dies ha estat requerit, per persona que sabia perfectament que podia anar a requerir-lo, perquè fes complir la Llei de termes municipals. L'Alcalde ha contestat que aquesta Llei no existia, que s'havia derogat o que estava a punt de derogar-se, i aleshores aquesta persona li digué que el comminava a què imposés les sancions als propietaris de la localitat que no volguessin acatar aquesta Llei, i aquelles sancions segons la mateixa Llei en el seu art. 4.^è, diu que: «Mitjançant denúncia per alguna de les parts interessades, serà castigada amb la multa de 25 a 50 pesetes, i en cas de reincidència, es podrà apellar als Tribunals competents.»

Jo, doncs, denuncio aquest fet concret. No denuncio solament l'incompliment de la Llei de termes municipals a una pila de localitats de Catalunya, denuncio el fet concret d'un Alcalde, d'una localitat de Catalunya, al qual s'ha comminat amb la Llei a la mà, perquè castigues uns propietaris que estan infringint la Llei, i al·legant que aquesta Llei està a punt d'ésser derogada, es nega al compliment de la mateixa. Jo voldria que el senyor Conseller de Treball, almenys a través del DIARI DE SESSIONS, ens dongués la impressió benèvola que realment fa cas del que diem nosaltres, perquè del contrari fóra una trista gràcia que entre el costum que tenen els meus excel·lents amics senyors Diputats, de parlar quan un altre Diputat parla, i l'haver de discutir sense el senyor Conseller de Treball, i no obtenir mai ni la contestació d'ell, perquè sembla que ni a través del DIARI DE SESSIONS s'informa, aleshores haurem de fer el que sembla que les classes treballadores han arribat a la conclusió que han de fer, per exemple, els companys de Sabadell, que feia disset mesos que tenien un conflicte que, per coaccionar la voluntat de les classes burgeses, deixaven de treballar una hora cada dia, i només perquè es demanava el compliment de la Llei, o sigui la implantació de l'Oficina de Col·locació a Sabadell, en virtut d'un acord del Consell de Treball de Catalunya, que digué que potser no s'avenia perfectament la demanda dels obrers de Sabadell amb

allò que estava escrit en la legislació, han hagut de fer una vaga de teixidors, i disposats a fer una vaga general a Sabadell, per veure si passant una mica per sobre del Consell i del Conseller, passant per sobre de la jurisdicció, arribaven a donar-los la raó.

Si això es perllonga, si no se'n concedeix atenció, si el senyor Conseller no contesta i no en fa cas, serà qüestió, i nosaltres hi estem ben predisposats, perquè, al cap i a la fi, és la trajectòria de la nostra vida, de dir-los: «Mireu, aquí, en aquest país, mal que mal, només tenen raó dos sectors, la F. A. I. i la Lliga Catalana!»

El Sr. CONSELLER de Cultura: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Cultura.

El Sr. CONSELLER de Cultura: Per a dir, simplement, al meu estimat amic Fronjosà, ja que ha tingut l'amabilitat d'alludir-me i recordar-me aquelles terres tan estimades del Priorat, que no voldria que interpretés de cap manera l'absència del meu estimat amic el senyor Conseller de Treball, per mala voluntat d'ell. Tots vosaltres sabeu que aquests dies a Catalunya, avui a un lloc i demà a un altre, s'han presentat una sèrie de conflictes de treball que han exigut una atenció vertaderament especial del Conseller de Treball.

Jo, de totes maneres, prego al meu estimat amic Fronjosà que interpreti bé l'absència de l'amic Barrera; i li faig avinent que no serà necessari que s'assabenti del prec pel DIARI DE SESSIONS, perquè avui mateix jo el faré arribar al Conseller de Treball i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT: I la Mesa, per altra part, també trametrà el prec del Diputat senyor Fronjosà al senyor Conseller de Treball.

Sobre l'hora de celebrar les sessions en alguns Ajuntaments

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Riera.

El Sr. RIERA: Senyors Diputats: Faig ús de la paraula per a fer un prec al senyor Conseller de Governació referent a Ajuntaments.

Els Ajuntaments d'Esquerra Republicana o d'esquerra, generalment estan constituïts per gent modesta, d'una manera especial en els pobles petits. Naturalment, els Ajuntaments on predominen les esquerres han acordat ja que les sessions se celebrin en hores compatibles amb les obligacions i quefers dels Regidors. Però es dona el cas que en una sèrie d'Ajuntaments de Catalunya que són dirigits per la Lliga Catalana o per les dretes, a fi de perjudicar els Regidors esquerrans, els Regidors que són obrers, fan que les sessions se celebrin, no solament en dies de treball, sinó a les tres de la tarda o a les deu del matí. Aquest és un cas, crec, que el senyor Conseller de Governació hauria de solucionar.

Quins són els mitjans legals? No sóc jo qui ha de donar aquests mitjans legals, qui ha d'exposar quins són els mitjans que hi poden haver per a evitar en molts Ajuntaments que la majoria és dreta es pugui burlar una fiscalització d'una part de l'opinió dintre del Consistori, fent que les sessions se

celebrin en hores en què aquells Regidors que són treballadors han d'estar dedicats a llur treball.

Nosaltres creiem que sobre aquest prec que fem al senyor Conseller de Governació, tinguda en compte la competència del mateix senyor Conseller de Governació i també la del Director d'Administració Local, es podria arribar a un acord, i creiem que s'haurien de cercar els mitjans hàbils perquè això no succeís més, ja que no és altra cosa, en definitiva, que un atropell a la fiscalització del poble. I per a evitar aquest atropell, en tots els Ajuntaments petits s'haurien de celebrar les sessions en dies i hores en què tots els Consellers hi poguessin concórrer, i no en dies i hores en què aquests Regidors que són treballadors han d'atendre llur treball per al sosteniment familiar; en resum, cal tenir en compte que aquests càrrecs de Regidors no són retribuïts i que aquests càrrecs són desempenyats molts d'ells per gent modesta, generalment obrers manuals.

El Sr. PRESIDENT: La Mesa trametrà el prec del senyor Riera al senyor Conseller de Governació.

Discussió del Dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el Projecte de Llei prorrogant per al segon trimestre del 1934 el Pressupost de la Generalitat del 1933

El Sr. FARRERES I DURAN: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula la Comissió.

El Sr. FARRERES I DURAN: Senyors Diputats: L'honorable Conseller de Finances, senyor Martí Esteve, que com tots saben es troba dissortadament malalt, havia de defensar avui, com ell sap fer-ho, aquest dictamen. Naturalment, ell ens hauria fet un discurs raonat amb el qual hauria demostrat als honorables senyors Diputats la necessitat de la prorroga que es demana en aquest dictamen, i com s'ha estructurat aquest Pressupost. Però el fet que el senyor Conseller de Finances no pugui estar en aquests moments entre nosaltres determina que hagi d'ésser jo el que faci la defensa d'aquest dictamen en nom de la Comissió. I a aquest propòsit, he de dir certament ben poques paraules.

He de dir que una vegada més ens trobem en un moment que podríem dir crític de la trajectòria de la implantació del nostre Estatut, amb una altra prorroga d'aquells primers Pressupostos amb què ens trobarem quan les Diputacions provincials es varen refondre en la Generalitat de Catalunya.

Després d'aprovar l'Estatut, hem anat posant en marxa diversos organismes, creant-ne uns i transformant-ne d'altres, que no responien a les necessitats de l'Estatut i a les dotacions migradíssimes de què es podia disposar, que són les mateixes que regien per les antigues Diputacions provincials. I això fa què nosaltres hàgim d'anar encara a la prorroga del Pressupost, amb el mateix dèficit inicial que fou assenyalat quan varen discutir-se els Pressupostos que regien l'any passat.

Senyors Diputats: Jo he de posar una gran contenció a les paraules meves d'avui, perquè són molt recents altres paraules dites en altres llocs, paraules imprudents per elles mateixes i també imprudents pel càrrec de l'home que les pronunciava. Així i tot, nosaltres no hem de sostenir dià-

legs des d'aquests escons i fora d'aquí; però no volem deixar passar aquest moment sense dir que veiem amb profund disgust quan en els moments en què cal donar les màximes facilitats a la implantació de l'Estatut, es pronuncien paraules que crec que només han d'ésser expressió personal del que les emet.

Aquesta prorroga, senyors Diputats, té, no obstant, una característica: que dintre del possible s'ha cercat que en les partides del Pressupost vell hi hagi aquella elasticitat que permeti, no solament desenvolupar la vida de la Catalunya autònoma dintre de la migradesa dels mitjans que s'han atorgat, sinó que es puguin posar en marxa institucions que s'han hagut de crear i continuar la marxa d'altres que ens han estat traspassades sense la corresponent dotació. Això ho diem per a demostrar com s'ha fet un esforç que mereix l'elogi de tots nosaltres, que mereix l'agraïment de tots els catalans.

Cal tenir en compte que amb els mateixos ingressos de les antigues Diputacions provincials no es poden fer grans coses, certament, dintre del que necessitem i volem tenir. La realitat és que amb ben pobres mitjans hem de posar en marxa el nostre Estatut incipient. I us he de demanar, senyors Diputats, que en la discussió d'aquest dictamen tingueu en compte que un Pressupost és l'expressió més evident de la vida d'un poble i, ensems, la barrera de totes les funcions de Govern, perquè un Pressupost, en ésser discutit a la Cambra, ve a determinar que en aquell moment el Govern, dintre del mandat que li ha estat atorgat, té la limitació que li imposa l'imperi de la democràcia. Penseu, senyors Diputats, que avui anem tots amb un peu forçat. El Govern és el primer — i d'això ja se'n planyia el senyor Conseller quan ens presentava aquest projecte — en dol-dre's de no haver-lo pogut presentar ja com un Pressupost nou de la Catalunya autònoma. Jo, ara us faré gràcia dels detalls, en atenció a que tots vosaltres heveu estudiat atentament la situació econòmica de Catalunya i, per tant, la coneixeu a bastament pels estats comparatius que van anexo a aquests Pressupostos. Discutiu tot allò que us plagui, i la Comissió ho escoltarà amb molt de gust i mirarà de donar-vos tots els arguments que calguin per tal de justificar aquesta prorroga. I assenyalada aquesta bona voluntat per part de la Comissió, he de demanar-vos, senyors Diputats, que vulgueu aprovar la prorroga d'aquest Pressupost, tot i pensant que la Comissió comparteix el sentiment de no poder presentar encara el Pressupost orgànic que estructuri, no solament les necessitats de caràcter ordinari de Catalunya, sinó també l'estructuració de la nova Catalunya que tots nosaltres voldríem.

El Sr. PRESIDENT: Va a procedir-se a la discussió de l'articulat. Article 1.er.

(El senyor Secretari el llegeix.)

¿S'aprova? (Assentiment.) Queda aprovat. Article 2.er

(El senyor Secretari el llegeix.)

¿S'aprova? (Assentiment.) Resta aprovat. Article 3.er

(El senyor Secretari el llegeix.)

¿S'aprova? (Assentiment.) Queda aprovat.

Resta el projecte de Llei pendent de votació definitiva.

Trobant-se reunides algunes Comissions, que estan acabant la redacció d'alguns dictàmens, la Presidència creu convenient sotmetre a la consideració de la Cambra la necessitat de suspendre la sessió per menys d'una hora. ¿Ho acorda així la Cambra? (Assentiment.) Se suspèn la sessió.

(Es reprèn la sessió a tres quarts de vuit menys cinc minuts de la vetlla, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.)

Ocupen el banc roig els honorables senyors Consellers de Cultura i d'Economia i Agricultura.)

Lectura del Dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de mutualitats

(El senyor Secretari dona lectura al dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de mutualitats, que es publica com annex a aquest Diari de Sessions.)

Lectura del Dictamen de la Comissió Especial (Contractes de Conreu) proposant un nou redactat al títol VIII, "Contracte d'Aparceria", del Projecte de Llei de Contractes de Conreu

(El senyor Secretari dona lectura al següent)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Especial (Contractes de conreu), sota la presidència del senyor Pere Cerezo i Hernàez, amb assistència dels Vocals senyors Riera, Sallés, Bru i Jardí, Folc, Dot, Companys (J.) i Ruiz i Ponseti, i actuant de Secretari el senyor Enric Canturri i Ramonet, per tal d'estudiar detingudament les suggerències presentades al capítol VIII, «Contracte d'aparceria», la Comissió ha cregut convenient recollir l'esperit d'algunes de les esmentades suggerències i redactar de nou l'articulat del citat capítol, acordant per unanimitat proposar a la Cambra l'aprovació de la nova redacció dels articles següents:

CAPÍTOL VIII

Contracte d'aparceria

Article 65. Els contractes de conreu seran d'aparceria sempre que el propietari aportï, a més de l'ús de la terra, una quarta part o més del capital necessari per a la seva explotació i percebeixi una part dels fruits o beneficis.

Els contractes de conreu en què l'aportació del propietari de més de l'ús de la terra, no arribi a l'expressat 25 per 100, es consideraran contractes d'arrendament a tots els efectes d'aquesta Llei.

No tindran el concepte d'aportació del propie-

tari, a l'efecte de calcular la seva participació en el capital d'explotació i, per tant, conèixer la naturalesa jurídica del contracte, les aportacions que faci en la cria de bestiar complementària.

L'extensió de terra que comprengui tot contracte d'aparceria no podrà ésser superior a la prevista en l'art. 7.º d'aquesta Llei.

Article 66. Els contractants fixaran en el contracte l'import del 25 per 100 del capital d'explotació i determinaran la mena de les aportacions del propietari i valoraran cada una d'elles. També es puntualitzarà en el contracte la proporció en què s'hauran de partir entre els contractants els productes de l'explotació agrícola i la forma d'intervenir el propietari en la recollecció de fruits.

Article 67. Es consideraran aportacions del propietari, totes les que faci sense estar-hi obligat per altres articles d'aquesta Llei, com ara subministre d'aigua de regadiu, jornals fets pel propietari o pagats per ell, l'amortització de les plantacions fetes pel propietari, els edificis i construccions, els serveis d'instal·lacions mecàniques, els avençaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs, remeis, entreteniment de carros i els altres per l'estil.

Les amortitzacions de les plantacions no podran pactar-se per menys de deu anys ni per un temps més llarg que la durada normal de la planta.

Article 68. Es consideraran aportacions del conreador, l'import dels jornals de tota mena que faci o aboni segons el preu de la localitat, els avençaments en metàl·lic o en gra de sembradura, adobs, remeis, l'amortització de les plantacions que hagi fet, serveis en instal·lacions mecàniques, entreteniment de carros i altres per l'estil.

Article 69. El contracte d'aparceria es regirà per les disposicions relatives al contracte de societat, entenent-se que és una societat civil particular.

La duració del contracte s'establirà per un termini mínim de sis anys, prorrogables tàcitament per iguals períodes contractats. Cada termini de contracte podrà rescindir-se per les parts avisant amb un any agrícola d'anticipació.

Article 70. La distribució dels productes i beneficis entre el parcer i el propietari es farà en proporció a les respectives aportacions, però el parcer no podrà rebre menys de la meitat ni el propietari menys d'un terç.

Els únics efectes de determinar aquesta proporció d'aportacions es tindrà en compte el preu d'arrendament de la terra, calculat en la forma disposada en l'art. 38 d'aquesta Llei.

Article 71. Es considerarà causa de rescissió del contracte:

- a) Manifestes deficiències en el conreu.
- b) Perjudicis evidents i de mala fe ocasionats a la propietat.
- c) Desllealtats en frau contra el propietari en el lliurament dels productes de la terra.

L'acció es plantejarà davant la Junta arbitral de districte.

Palau del Parlament, 7 de març del 1934.
El President, Pere Cerezo. — El Secretari, Enric Canturri.

Lectura del Dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de Bases per a la organització de la Sanitat a Catalunya

(El senyor Secretari llegeix el següent:)

«DICTAMEN»

Reunida la Comissió Permanent de Sanitat i Assistència Social sota la presidència del senyor Humbert Torres i Barberà, amb assistència dels Vocals senyors Nicolau Battestini i Galup, Francesc Ribas i Soberano, Enric Canturri i Ramonet, Josep Irla i Bosch, Joan Soler i Pla, Pere Lloret i Ordeix i Antoni Xirau i Palau, i actuant de Secretari el senyor Miquel S. Cunillera i Rius, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei de Bases per a l'organització dels Serveis de Sanitat i Assistència Social a Catalunya, presentat a la Cambra amb data 17 d'octubre del proppassat any, la Comissió, després de diverses reunions en les quals s'ha estudiat detingudament l'esmentat Projecte de Llei i introduïdes algunes modificacions en el seu articulat, acorda, per unanimitat, presentar a la Cambra per a la seva aprovació el següent

PROJECTE DE LLEI

BASE I

CONCEPTE I DEFINICIÓ

Primer. — Les activitats sanitàries i les d'assistència social en els Municipis de Catalunya seran dirigides i controlades pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, al qual competiran l'organització, la vigilància i el desenvolupament de les funcions i els organismes adscrits als seus serveis, mentre no sigui establerta la Llei orgànica de Sanitat i Assistència Social de Catalunya.

Segon. — Els serveis sanitaris municipals seran definits i limitats per unes bases mínimes i regulats pels Centres sanitaris, i els no inclosos en les bases de competència municipal, exercits pel Departament de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat per mitjà dels Centres Comarcals i Intercomarcals.

Tercer. — A tots els Municipis hi haurà una Junta local de Sanitat i Assistència Social, o bé una Junta de cada una d'aquestes funcions als Municipis de més de 5,000 habitants, que tindrà cura del desenvolupament de les funcions de Sanitat i Assistència Social, amb la col·laboració dels organismes o agrupaments locals d'identica finalitat o objectius, i amb les institucions estatals que puguin sorgir en l'esdevenidor.

El Departament de Sanitat i Assistència Social proposarà el Projecte de Llei oportú per a constituir en tot el territori català la Federació dels organismes o institucions privades de caràcter benèfic o benèfic-docent perquè una vegada federats, ultra el reconeixement de la personalitat jurídica de la dita Federació es pugui sumar a les que en cada localitat re-

presentin l'activitat estatal o corporativa en aquest sentit i acompleixin de manera més eficient la finalitat que a totes elles correspon.

Quart. — El Consell local de Sanitat i Assistència Social estarà format per representacions del Municipi, Sanitàries i d'Assistència Social de la Generalitat que existeixin o puguin crear-se; metges adscrits al servei; estaments socials o entitats benèfiques, i serà presidit per l'Alcalde o el membre del Municipi que l'Ajuntament delegui.

BASE II

FUNCIONS SANITÀRIES

A) Serveis Sanitaris mínims

Per a procurar el reeiximent de l'obra sanitària municipal seran organitzats els següents serveis:

Primer. — Serveis públics municipals de compliment obligatori, que comprendran:

A) Proveïment, conducció i distribució d'aigua potable.

B) Evacuació de residus i excretes.

C) Sanejament de terrenys i assecament de vagues, basses i estanyols; rectificació de cursos d'aigua, etc.

D) Establiment i organització sanitària de mercats, escorxadors, cementiris municipals i altres de caràcter públic.

E) Sanejament del transport en comú i de matèries alimentàries.

Segon. — Sempre que el desenvolupament de les funcions sanitàries pròpies d'un Municipi afectin un altre o altres Municipis, serà controlat i coordinat pels organismes sanitaris de la Generalitat.

B) Institucions

Centre Sanitari Comarcal

I. — A cada una de les zones o departaments sanitaris de Catalunya s'hi instituirà el Centre sanitari comarcal, organisme cabdal sanitari que, ultra les facultats que li són assignades, disposarà de tots els mitjans d'actuació en quantitat i qualitat necessàries en coordinació amb la superior unitat de direcció dels serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

II. — Els centres sanitaris seran de dues categories:

a) Centres sanitaris intercomarcals. A les intercomarques on hi ha instituts provincials d'higiene, però reduint el seu radi d'acció a nuclis de població de 100,000 a 125,000 habitants, per bé que recolzaran les funcions dels centres sanitaris adscrits a la intercomarca respectiva.

Les comarques barcelonines i en un cinturó de població que comprendrà uns 300,000 habitants, s'hi establirà un centre sanitari intercomarcal amb seu a Barcelona, i amb funcions coordinades amb la d'aquest Municipi, altres Municipis que s'acullin a la carta municipal sanitària i els Centres sanitaris de la intercomarca.

b) Centres sanitaris comarcals. Les zones o Departaments sanitaris de Catalunya venen delimitades en l'anex A de l'actual Projecte, en el

qual es relacionen els Municipis que els integren amb el Centre sanitari de cada una d'elles, i que comprenen com a mínim 35,000 habitants.

Els actuals instituts provincials d'Higiene, assumiran les funcions del Centre Sanitari de les intercomarques de la seva demarcació, i els propis del Centre Sanitari de la seva comarca.

III. — Seran funcions del Centre sanitari comarcal les següents :

a) Aplegament, catalogació i redopilació de dades referents a : Geografia Humana ; Geologia i Climatologia ; mitjans de comunicació i transports ; condicions higiènic-sanitàries locals i comarcals ; vida obrera industrial, comercial i agrícola.

b) Esadístiques demogràfiques i sanitàries, comprenent : natalitat, mortalitat, mortinatalitat i morbiditat general i infecciosa, matrimonialitat i divorciaments, morbiditat i mortalitat infantils, suïcides i morts violentes, accidents casuais i de circulació, etc., etc.

c) Profilaxis sanitària : vacunacions preventives diverses, desinfeccions, aïllament i vigilància sanitària.

d) L'execució de les Lleis i disposicions de profilaxi social (lluïtes antituberculosa, antivenèria, etc., etc.) quan el volum de població ho aconselli a criteri del Departament de Sanitat i Assistència Social, o en els casos que ja existeixin dits organismes de lluita en el moment de promulgar-se la present Llei.

e) Profilaxis pública : control i inspecció sanitària de serveis públics, municipals, sanejament general, transports humans i substàncies alimentàries, proveïments públics, escorxadors, cementiris, etc.

f) Laboratori d'investigacions químiques, bacteriològiques i biològiques, anàlisi d'aigües, aliments, etc.

g) Centre de desinfecció : habitacions, robes, mobles, etc. Desinfeccions en l'estació i domiciliàries.

h) Formació del personal sanitari : cursets d'investigació, d'ampliació de coneixements i pràctiques sanitàries. Propaganda sanitària : addició d'opuscles, cartells i altres mitjans de divulgació sanitària ; cursos i conferències públiques d'objectius preferentment locals i comarcals.

i) Arxiu i biblioteca sanitària : Llaç d'unió amb els organismes oficials i privats, custòdia de documents sanitaris, etc., etc.

j) Trasllat de malalts i accidentats, ambulància sanitària.

k) Control sanitari d'immigrants.

l) Inspecció sanitària : pública i privada (mèdica, farmacèutica i veterinària) : inspecció de fàbriques, indústries i obradors, fondes, cafès i bars ; espectacles públics, casinos i societats ; pensionats i escoles ; establiments de banys i perqueries ; professions sanitàries, vaqueries, lletries i corralines ; construccions particulars, etc., segons ve ampliament detallat en el Reglament promulgat per Decret de 18 de desembre del 1933.

IV. — Els actuals inspectors comarcals de Sanitat de les tres branques, medicina, farmàcia i veterinària, els seran respectats els seus drets, si bé adaptats als càrrecs que els designi el senyor

Conseller de Sanitat o Cap Sanitari, i en conseqüència exerciran aquestes funcions d'inspecció sota el control directe del centre o centres sanitaris comarcals corresponents.

Una vegada creats i en funcions els Centres sanitaris comarcals, no es proveirà cap vacant que per qualsevol motiu es produeixi en el cos d'inspectors sanitaris de districte, i podran ésser modificats un cop amortitzades les places existents, si les necessitats de la funció ho demanen o bé ho imposa la divisió territorial de Catalunya. La dita funció inspectora podrà ésser delegada, en poblacions de menys de 10,000 habitants, en els Inspectors sanitaris municipals, mentre no hi hagi incompatibilitat amb l'exercici de llur professió.

Pel Departament de Sanitat es dictaran les normes corresponents per organitzar aquests Centres sanitaris comarcals i llurs funcions de la manera més addient i pràctica per cada cas.

V. — La Generalitat percebrà els drets sanitaris en paper de pagament propi. En serà destinat el 70 per cent a l'Inspector local o de districte, que hagi practicat la inspecció. El 30 per cent restant es destinarà a atendre la funció sanitària general del centre o nucli corresponent. La quantia de les inspeccions es regularà per l'aranzel publicat en el reglament dels serveis sanitaris que estableix el Decret de 18 de desembre del 1933.

VI. — Per a tots els efectes dels serveis d'inspecció i en actes de servei, els Inspectors faran ús del carnet, pel qual seran considerats com autoritats amb ús d'armes. Els centres sanitaris comarcals tindran dret de franquícia postal, telegràfica i telefònica, així com pels transports de serveis públics de ferrocarrils i altres que siguin autoritzats, en el lloc de llur jurisdicció, i per a complir els serveis en comissió.

C) Nuclis i subnuclis sanitaris

I. — El nucli sanitari, consistirà en la federació de varis municipis dins d'una mateixa zona sanitària integrats per un mínim de 5,000 habitants, sempre que l'excessiva distància, la dificultat de comunicacions o l'activitat industrial ho justifiquin.

S'entendrà per subnucli el Municipi, conjunt de petits Municipis o entitats locals menors, que per atendre les seves necessitats d'ordre mèdic hagin de mancomunar-se necessàriament.

Els nuclis i subnuclis estaran lligats per les seves funcions i activitats al Centre sanitari comarcal corresponent. En els Municipis o agrupació de Municipis que en promulgar-se aquesta Llei tenen coberta la plaça de metge titular, es considerarà constituït un subnucli de sanitat local.

II. — Seran funcions dels nuclis o subnuclis de sanitat local les mateixes del centre sanitari comarcal més reduïdes, i totes aquelles especialitzades addients a les condicions i característiques de salubritat de llur radi d'acció (zones palúdiques, de goll, de malalties professionals, de tracoma i altres d'endèmico-epidèmiques especials, etc.).

III. — Els centres sanitaris comarcals i intercomarcals estaran dotats del personal facultatiu, auxiliar i administratiu que les necessitats justifiquin.

El personal adscrit als nuclis i subnuclis sanitaris

legals, es constituirà a base dels facultatius de la demarcació sanitària.

IV. — El reclutament del nou personal sanitari afecte a aquestes institucions serà objecte d'una reglamentació especial.

El personal tècnic i facultatiu haurà de designar-se necessàriament mitjançant la demostració de l'aptitud necessària.

V. — Els sous, les gratificacions i tota retribució de serveis al personal sanitari seran satisfets directament per l'Administració dels Serveis Sanitaris de la Generalitat, i serà prohibida la percepció personal d'ingressos sanitaris de corporacions, entitats o particulars, per qualsevol causa o concepte.

VI. — Amb el personal esmentat i els Inspectors, Delegats i Zeladors sanitaris s'organitzaran i desenvoluparan les funcions sanitàries de tots els serveis. Podran ésser-hi adscrits tots els professionals perfeccionats en els problemes i qüestions d'higiene pública.

BASE III

ASSISTÈNCIA SOCIAL

A. — Funcions mínimes d'assistència social

I. — Els Municipis vindran obligats a facilitar l'assistència pública a les persones inscrites en el padró que formarà el Consell local d'assistència pública i que a continuació s'expressen:

a) Les persones que tinguin carta de naturalesa.
b) Les persones que tinguin carta de residència lliurada pel Consell local d'assistència pública, prèvia permanència, durant dos anys consecutius, en una mateixa localitat.

c) Les persones que no gaudint de carta de naturalesa ni de carta de residència, pertanyin a altres Municipis que tinguin concertats amb la Generalitat prestació de serveis.

d) Els transeünts.

e) Les persones que no concorrin cap de les circumstàncies consignades en els apartats a), b), c) i d), seran incloses en l'assistència pública i retornades al seu lloc d'origen quan sigui pertinent a criteri del metge, i procurant la Generalitat la percepció de les despeses, ja directament del Municipi d'origen, ja de l'Estat espanyol. Quan aquestes despeses no siguin satisfetes, serà considerat l'individu indesitjable i privat de permanència en el territori de Catalunya.

II. — Els Ajuntaments consignaran en llurs pressupostos les quantitats suficients per a atendre aquestes obligacions.

III. — Per a procurar els serveis d'assistència, els Ajuntaments i Consells locals n'organitzaran la prestació en la forma més adient i amb el personal facultatiu necessari. Els Ajuntaments respectaran el personal que actualment tenen adscrit en aquest servei, sempre que compleixi amb el seu comès. Però si es produeixen vacants, ultra l'obligació de consignar en el pressupost municipal, com a mínim, la mateixa quantitat que figurava en el pressupost de l'any anterior, per a llur provisió s'atendran a les normes que fixi el Departament de Sanitat i Assistència Social.

En tot cas necessitaran el consentiment del Cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat.

IV. — En tots els Municipis de més de 10,000 habitants o en els de menor població que per a ésser centre de petita comarca, nucli de desenrotllament industrial o punt de turisme, i que ho reclamin, a judici del Departament de Sanitat i Assistència Social, s'haurà d'establir un Dispensari o Casa de socors per a l'assistència de malalts d'urgència i curació immediata de ferits o lesionats. Els dits serveis s'organitzaran segons exigeixin les característiques socials de cada població, i serà més taxativa aquesta obligació a les poblacions predominantment industrials. El nombre i amplitud d'aquests establiments seran proporcionals a les necessitats i a la densitat de població de cada Municipi de més de la xifra consignada d'habitants. Aquests serveis seran coordinats amb els de la Generalitat en la part de lluites atorgades per la Carta municipal.

B. — Hospitals comarcals.

I. — *Definició i objectius.* — En íntima connexió i com una de les activitats dels centres i nuclis sanitaris rurals, a cada zona o departament sanitari serà fundat un hospital comarcal que complirà, ultra les funcions coordinades a tals institucions, el servei metoditzat d'assistència social dels Municipis.

Llurs objectius seran:

a) L'assistència mèdico-quirúrgica i d'especialitats de tots els indigents de la comarca que estiguin inscrits a les Llistes que formin anualment els Consells Locals d'assistència social de cada Municipi.

b) L'assistència mèdico-quirúrgica dels accidentats dintre el límit jurisdiccional de la zona sanitària a títol gratuït, sempre que no concorrin en el fet ocasionat circumstàncies de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica, o que l'accidentat no posseeixi mitjans de fortuna, en els quals casos l'assistència serà indemnitzada d'acord amb una tarifa de Serveis aprovada per la Superioritat.

c) L'aïllament d'infectats, quan les circumstàncies del cas o la naturalesa de la infecció ho aconsellin, a l'objecte de propulsar i intensificar la profilaxia sanitària.

d) Inaugurar pràcticament les lluites especialitzades contra la tuberculosi, càncer i altres d'addients a les condicions de salubritat local i d'activitat de cada establiment, i àdhuc iniciar l'acció protectora de la salut de l'infant i la clínica de Maternologia.

e) Organitzar curssets i pràctiques d'ampliació de coneixements exercint una funció docent prop del personal facultatiu i auxiliar sanitari i d'assistència en coordinació amb els Centres Sanitaris Comarcals.

f) Exercir tota altra acció aïllada o conjunta de caràcter sanitari i d'assistència sobretot quan faci referència a característiques o problemes locals o comarcals.

II. — *Organització.* — Per tal que sigui un fet immediat la creació dels Hospitals Comarcals en tot el territori de Catalunya, la Generalitat ha-

bilitarà els actuals establiments de caràcter particular o municipal existents a les capitalitats de comarca, d'acord amb llurs Junes administratives o Ajuntaments interessats.

Les Junes administratives estaran formades per representants dels Municipis inscrits dins de la zona hospitalària, per representants del Municipi on radiqui l'Hospital, per representants de la Generalitat i per persones que dins de la comarca s'hagin distingit per les seves proves d'altruisme.

A aquest fi són establertes les condicions principals següents :

a) Separació absoluta, material i administrativa de l'Hospital i Asil de vells o incurables.

b) Existència mínima de 50 llits i de pavelló o apartament aïllat per a estatjar malalts infecciosos.

c) Mínim utilatge indispensable per a acomplir els objectius assenyalats a l'art. 1.º, sobretot pel que fa referència a l'endegament de la Clínica quirúrgica i de traumatologia.

d) Cada hospital es regirà per un reglament d'ordre interior aprovat per la seva Junta de Govern i autoritzat pel Conseller de Sanitat.

e) Obligació, per part de la Junta administrativa, de presentar anualment als Serveis sanitaris de la Generalitat nota detallada dels pressupostos i comptes de la institució ; llista del personal adscrit ; estadística dels serveis realitzats i modificacions que hagi sofert el règim intern de l'establiment.

f) Facultat de les Junes administratives o rectores d'efectuar contractes col·lectius sobre personal facultatiu, en ordre a la prestació de serveis, amb els organismes professionals oficials.

g) Règim de llibertat de concurrència professional, intercomarcal i extracomarcal, sobretot en els casos d'accidents, maternologia i especialitats mèdico-quirúrgiques subjectes a percepció d'honoraris.

III. — *Utilatge.* — La Generalitat de Catalunya, d'acord amb les Junes rectores dels actuals establiments hospitalaris, i municipis corresponents a la zona sanitària afecta, ultra el servei de conducció de malalts, constituït per l'ambulància sanitària, adscrit al Centre Sanitari Comarcal, aportaran a la Institució tot el que calgui perquè els establiments puguin realitzar els objectius pels quals són creats. (Raig X, petit laboratori d'investigacions biològiques ; instrumental quirúrgic ; aparells de calefacció i esterilització ; etc.)

IV. — Els hospitals comarcals estaran dotats del personal facultatiu auxiliar i administratiu que les necessitats justifiquin.

El reclutament del nou personal sanitari afecte a aquestes institucions, serà objecte d'una reglamentació especial.

El nou personal tècnic i facultatiu haurà de designar-se necessàriament mitjançant la demostració de l'aptitud necessària.

V. — *Recursos econòmics.* — Per al finançament de tals establiments, les seves Junes administratives disposaran dels recursos següents :

a) Recursos propis de llegats i deixes que en l'actualitat tenen els establiments en usdefruit.

b) Les aportacions fixes dels Ajuntaments de la zona sanitària.

c) Les subvencions dels Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya.

d) Els ingressos extraordinaris obtinguts per : Serveis prestats a benestants i en els casos de responsabilitat subsidiària, personal o jurídica ; aportacions voluntàries, subscripcions ; beneficis ; subvencions ; deixes i llegats i per tot altre concepte.

C. — *Coordinació de Serveis*

Carta municipal sanitària

Podran acollir-se al règim de carta municipal sanitària els Municipis o Federació de Municipis de més de 30,000 habitants. La seva concessió haurà d'ésser objecte, en cada cas, d'una Llei especial aprovada pel Parlament, tenint entès que el règim de carta no pot disminuir les facultats que corresponguin a les autoritats, organismes o institucions sanitàries de les quals depenguin els Municipis interessats.

Per a la coordinació de tots aquests serveis i llur organització, així com per a llur finançament, hi contribuiran la Generalitat i el Municipi o municipis afectats en la forma establerta a cada carta municipal sanitària.

BASE IV

UTILLATGE

Els serveis sanitaris de la Generalitat de Catalunya es procuraran, d'acord amb les exigències i el progrés de la higiene moderna, tots els aparells, instruments i altres estris que calguin per a fer les instal·lacions tècniques, així com els mitjans de comunicació i transport que esdevinguin necessaris a la utilitat i al bon èxit de les funcions i els serveis sanitaris a desenvolupar.

BASE V

RECURSOS

L'administració sanitària de la Generalitat arbitrarà els recursos que siguin necessaris per a la creació i el desenvolupament dels seus serveis sanitaris, de les següents procedències :

a) Imposició municipal sanitària.

b) Imposició sanitària directa.

c) Ingressos per prestació de serveis sol·licitats per particulars o entitats.

d) Multes i altres sancions.

e) Deixes, donatius i subvencions.

BASE ADDICIONAL

Queda facultat el senyor Conseller de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, per a dictar totes les reglamentacions o normes que desenrotllin el contingut de les Bases d'aquesta Llei.

Palau del Parlament, 7 de març del 1934. — El President, Humbert Torres. — El Secretari, Miquel S. Cunillera.»

Lectura del Dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'Exaccions Locals substituïnt en les seves funcions als Tribunals Econòmico-Administratius de les antigues províncies de Catalunya

(El senyor Secretari dóna lectura al següent)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió permanent de Governació sota la presidència del senyor Pere Mestres i Albet, amb assistència dels Vocals senyors Espanya, Folc, Róiret i Fronjosà i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosch, per tal d'estudiar el projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituïnt en les seves funcions als Tribunals econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya, la Comissió acorda, per majoria de vots, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.er Per a entendre en les reclamacions sobre aplicació i efectivitat de les exaccions municipals, substituïnt en aquestes funcions als Tribunals econòmico-administratius provincials de l'Estat central, que provisionalment les exerceixen, són creats cinc Jurats comarcals i un Jurat Superior d'exaccions locals.

Article 2.er Els Jurats comarcals seran un en cada una de les ciutats de Girona, Lleida i Tarragona, entenent-se que la seva jurisdicció territorial serà la mateixa que tenia el Tribunal econòmico-administratiu provincial que funciona a les ciutats esmentades, i dos a Barcelona, un amb jurisdicció sobre Barcelona ciutat i l'altre amb jurisdicció sobre Barcelona circumscripció.

El Jurat Superior funcionarà a la ciutat de Barcelona i la seva jurisdicció s'estendrà a tot Catalunya.

Article 3.er Els Jurats comarcals seran competents per a entendre en única instància en les reclamacions individuals i collectives de quantia inferior a 25,000 pessetes.

Les reclamacions que excedeixin de les quanties indicades seran de la competència del Jurat Superior.

Article 4.er Els Jurats comarcals estaran constituïts per un President i dos Vocals.

Serà President del Jurat a Girona, Lleida i Tarragona el Comissari respectiu de la Generalitat, i a Barcelona ciutat i a Barcelona circumscripció el Director general d'Administració local o funcionari en qui ell delegui, i seran Vocals un representant del Cos de Secretaris Municipals amb categoria de primera classe i un altre del Cos d'Interventors Municipals designats pels respectius Col·legis. Actuarà com a Secretari a Girona, Lleida i Tarragona el Cap dels Serveis d'Hisendes locals de cada Comissaria, i a Barcelona ciutat i a Barcelona circumscripció un funcionari de la Direcció general d'Administració local.

Article 5.er El Jurat Superior estarà constituït per persones d'igual categoria i representació que les que composin el Jurat Comarcal de Barcelona ciutat i dos Vocals més que seran el

Cap del Departament de Finances de la Generalitat i un Catedràtic amb títol de Lletrat de l'Escola de Funcionaris d'Administració local, designat pel seu claustre. Actuarà de Secretari el Secretari General de les oficines d'Hisendes Locals de la Generalitat, i a més estarà adscrit al Jurat Superior un funcionari Lletrat amb caràcter de Vice-secretari.

Article 6.er El procediment a seguir en les reclamacions sobre exaccions locals, serà l'establert pel Reglament de 29 de juny del 1924 en el que no estigui modificat per disposicions emanades de la Generalitat.

Article 7.er Els Ajuntaments podran intervenir com a part en totes les reclamacions sobre exaccions municipals i concedir la seva representació a la Federació de Municipis catalans o qualsevol altra Associació d'aquest caràcter que existís a Catalunya, no essent necessari l'atorgació de poders notariais per a acreditar aquesta representació, ja que bastarà una comunicació de l'Ajuntament al Jurat, i una altra dirigida al mateix, de la Federació o Associació fent la lliure designació del representant.

Article 8.er Els recursos pendents de resolució davant dels Tribunals Econòmico-Administratius provincials seran tramesos als Jurats respectius que hagin d'entendre en els mateixos, d'acord amb el disposat als articles anteriors.

Article 9.er La tramitació de les reclamacions a què es refereix el present Decret, serà gratuïta, utilitzant-se paper d'ofici i corrent a càrrec de la Generalitat les despeses que puguin ocasionar el funcionament dels Jurats, i assistència dels Vocals. Però si el Jurat apreciés temeritat en la reclamació formulada, podrà imposar les costes al reclamant, que consistiran en el pagament en paper de multa de la Generalitat d'una quantitat fixada pel mateix Jurat, que no podrà mai ésser menor de cent pessetes, en reclamacions que no excedeixin de 1,000 pessetes i que podrà anar augmentant discrecionalment en proporció a la quantia de la reclamació, sense que pugui excedir del vint per cent de la mateixa.

Article 10. Contra les resolucions dels Jurats hi haurà el recurs contencioso-administratiu davant del Tribunal competent.

Article 11. El Conseller de Governació dictarà les ordres complementàries per al funcionament dels Jurats i per al compliment de la present Llei.

Palau del Parlament, 7 de març del 1934. — El President, Pere Mestres.—El Secretari, J. Bilbeny.»

Lectura del Dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar

(El senyor Secretari dóna lectura al següent:

DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Governació, sota la presidència del senyor Pere Mestres i Albet,

amb assistència dels Vocals senyors Espanya, Folc, Rouret i Fronjosà i actuant de Secretari el senyor Joaquim Bilbeny i Bosch, per tal d'estudiar el Projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar, acorda, per majoria de vots, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.^r S'autoritza els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya, de població de 10,000 habitants en amunt, per a establir un arbitri sobre els solars, edificats i sense edificar, que no podrà excedir de l'1 per 100 de llur valor en venda, tipus establert per l'article 386 de l'Estatut Municipal, i que serà compatible amb la participació del 20 per 100 en la contribució urbana.

Article 2.ⁿ L'establiment de l'esmentat arbitri és incompatible amb la imposició del Repartiment general d'Utilitats.

Article 3.^r L'autorització que es concedeix abasta només la vigència del Pressupost d'enguany, de la seva possible pròrroga i la dels Pressupostos extraordinaris que es puguin formular durant el corrent any 1934.

Palau del Parlament, 7 de març del 1934. — El President, Pere Mestres. — El Secretari, J. Bilbeny.

ORDRE DEL DIA

per a la sessió de dijous

1. Precs i preguntes.
2. Continuació de la discussió del dictamen

de la Comissió Especial sobre el Projecte de Llei de contractes de conreu.

3. Votació definitiva del Projecte de Llei de Cooperatives.

4. Votació definitiva del Projecte de Llei prorrogant per al segon trimestre del 1934 el Pressupost de la Generalitat.

5. Discussió del dictamen de la Comissió de Sanitat sobre el Projecte de Llei de bases per a l'organització de la Sanitat a Catalunya.

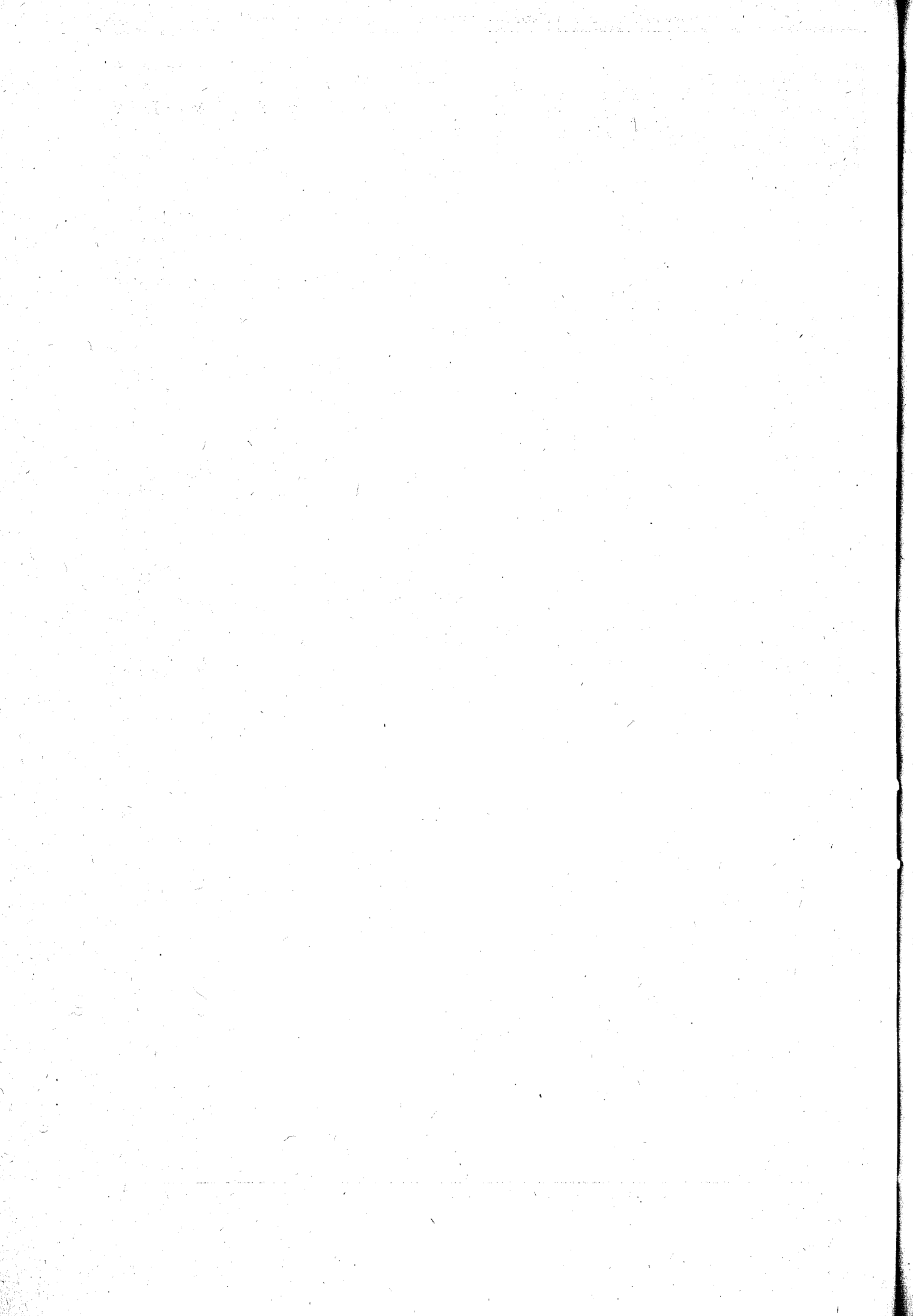
6. Discussió del dictamen de la Comissió d'Economia sobre el Projecte de Llei de mutualitats.

7. Discussió del dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei facultant els Ajuntaments dels Municipis de Catalunya de més de 10,000 habitants per a establir determinats arbitris sobre solars edificats i sense edificar.

8. Discussió del dictamen de la Comissió de Governació sobre el Projecte de Llei relatiu a la creació d'uns Jurats d'exaccions locals substituint en les seves funcions els Tribunals Econòmico-administratius de les antigues províncies de Catalunya.

9. Discussió del dictamen de la Comissió Especial (Contractes de conreu) proposant un nou redactat al títol VIII, «Contracte d'aparceria», del Projecte de Llei de contractes de conreu.

(S'aixeca la sessió a les vuit menys cinc minuts de la vetlla.)

PARLAMENT DE CATALUNYA

DICTAMEN

Reunida la Comissió d'Economia sota la presidència del senyor Joan B. Soler i Bru, amb assistència dels Vocals senyors Pere Mies i Codina, Salvador Armendares i Torrent, Xavier Casademunt i Arimany, Amadeu Colldeforns i Margalló, Joan Bancells i Xiberta, Carles Gerhard i Ottenwælder i Antoni Xirau i Palau; actuant de Secretari el senyor Antoni Dot i Arxé, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei de Mutualitats presentat a la Cambra amb data 18 d'octubre del darrer any, la Comissió, després de diverses reunions, en les quals ha estudiat detingudament l'esmentat Projecte de Llei i introduïdes algunes variacions en el seu articulat, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació de la Cambra el següent

PROJECTE DE LLEI

Definicions i condicions

Article 1.er Les mutualitats es regiran per tot el que fa referència a llur personalitat jurídica, constitució, registre, classificació, inspecció, federacions, enteses, modificació i dissolució, pel que es determina en la Llei de Bases de la Cooperació; i seran classificades Societats de Socors Mutus, amb subjecció al que es disposa en la present Llei.

Article 2.ª Hauran de tenir personalitat legal col·lectiva i mancomunada de tots els seus associats i hauran de proposar-se la difusió entre tots els socis, dels riscos que cadascun pugui córrer i l'auxili a cadascú mitjançant la cooperació de tots.

Article 3.er Unicament gaudiran dels beneficis aquelles persones que, mitjançant l'acceptació dels Estatuts o Reglaments, formin part com associats de l'entitat previsorà.

Article 4.er Els drets i obligacions de tots i cada un dels socis actius seran iguals, sense privilegis ni excepcions a favor de persona determinada. En tot queda salvat el dret de crear seccions, agrupaments parcials dels associats, que dins la mateixa col·lectivitat estableixin ampliacions de fins mutuels o assegurances especials, sempre que els riscos i els mitjans de cobrir-los siguin també dels associats en la respectiva secció i recaiguin sobre d'ells exclusivament.

La igualtat del dret de vot per a tots els socis que estableixin la condició tercera de l'art. 1.er de la Llei de Bases de la Cooperació, s'aplicarà en les mutualitats que practiquin diverses previsions

o es constitueixin en diverses seccions, en l'absoluta igualtat de drets i deures.

I si aquestes diverses provisions o seccions, per la seva índole, permeten la celebració conjunta de les assemblees generals de socis en un sol acte, la igualtat de vot serà recíproca als llurs deures.

Article 5.e No tindran intervenció de cap mena ni classe en altres aspectes que no siguin els de la pròpia finalitat.

Article 6.e Les funcions dels que composin els organismes directius no devengaran emoluments ni guanys de cap mena.

Article 7.e La col·lectivitat exercirà les funcions administratives i contractuals per mitjà d'un poder representatiu i amovible emanat de la voluntat expressa i vertadera de la persona jurídica formada per tots els associats.

Article 8.e Són incompatibles els càrrecs de l'organisme directiu amb els altres càrrecs assalariats que puguin existir.

Article 9.e En els reglaments o estatuts es fixaran ben clarament:

a) Les condicions i forma d'admissió dels socis.
b) El temps, forma i manera d'exercir els associats llurs drets. El nombre mínim de peticionaris per a obligar a convocar assemblea extraordinària no podrà ésser mai major de la vigèssima part dels associats.

c) Època de l'any en la qual l'organisme directiu o administratiu rendirà comptes de la seva gestió en assemblea general de socis.

d) La responsabilitat limitada o il·limitada dels associats en proporció als socorsos establerts.

Article 10. També seran considerats com mutualitats, i, per tant, subjectes a la present Llei, les organitzacions mutualistes d'entitats i empreses de tota mena, amb tal que compleixin tots els requisits establerts per a les mutualitats i portin una absoluta separació de comptabilitat i cabals.

Queden, però, exceptuades d'aquesta separació de comptabilitat i cabals les organitzacions mutualistes de les cooperatives, quan el nexa econòmic resulti de la pròpia funció específica.

Article 11. L'ingrés de socis únicament podrà limitar-se per raons d'edat, salut, sexe, professió o residència, establert prèviament pels reglaments o estatuts.

Article 12. Les societats de socorsos mutus podran estar compostes de socis actius i protectors.

Aquests darrers, a no ésser que reuneixin a la vegada el caràcter de soci actiu, no tindrán mai dret als beneficis establerts pel reglament, però sempre deuran tenir la garantia de poder-se acollir, en forma reglamentària, als dits beneficis dels socis actius.

Finalitats

Article 13. Les mutualitats o societats de socors mutus deuran practicar les funcions de previsió contra un o diversos dels següents riscos:

- a) Malaltia.
- b) Invalidesa temporal.
- c) Invalidesa definitiva o permanent.
- d) Defunció.
- e) Maternitat.
- f) Atur forçós.
- g) Viduitat o orfenesa.
- h) Vellesa.
- i) Accidents.

j) I tota altre classe de subsidis o forma de previsió social que tendeixi emparar els éssers humans en qualsevulla circumstància i temps, a base, però, sempre, de mutualitat pura.

Article 14. Els socorsos podran ésser indistintament en metèl·lic, assistència mèdica, assistència farmacèutica, prestació personal en el camp o en el taller, hospitalització i tota altra forma compatible amb aquesta Llei.

Article 15. Les mutualitats o societats de socorsos mutus que previnguin els riscos de malaltia, invalidesa, defunció o vellesa, en quant hagin admès els socis, res no podran objectar contra aquests en la continuïtat de soci i en la percepció de drets fonamentats en condicions d'edat i salut.

Obligacions especials

Article 16. Les societats de socorsos mutus o mutualitats vénen obligats:

a) A remetre al Consell superior de la cooperació una còpia certificada del balanç o estats de comptes, dins el termini de quinze dies després d'aprovats per l'Assemblea General de Socis, juntament amb una còpia certificada dels acords presos en la mateixa.

b) A remetre al Consell superior de la cooperació una còpia certificada de la memòria o document amb el qual s'hagi rendit compte de gestió a la pròpia Assemblea dins el termini de dos mesos després de celebrar aquesta. Anualment, juntament amb la memòria, se li remetrà un resum especificat dels socorsos atorgats.

c) A remetre al Consell superior de la cooperació una relació certificada dels socis que composin el nou organisme directiu dins el termini de quinze dies després de constituir-se.

d) Portar un registre de socis, especificant la classe de riscos soferts, temps, socorsos i altres circumstàncies, d'acord amb el que disposi el Consell superior de la cooperació, facilitant a aquest totes les dades que reclamin.

Inversió de fons

Article 17. — Primer. — El dipòsit de fons deuran fer-lo les mutualitats en els Bancs, Caixes d'Estalvi o de Crèdit oficialment reconeguts a proposta del Consell superior de la cooperació.

Segon. — A partir de la vigència de la present Llei, sols podran invertir llurs capitals en valors

de l'Estat, de la Generalitat o dels Ajuntaments de Catalunya; i en altres valors mobiliaris admesos pel Consell superior de la cooperació.

Tercer. — Podran invertir capital en béns immobles sempre que sia compliment d'acord de l'Assemblea general de socis convocada per aquest efecte i aprovat pel Consell superior de la cooperació.

Article 18. Les despeses d'administració a satisfer pels socis actius, no podran ésser superiors al 25 per 100 de l'import de llurs quotes.

FEDERACIÓ REASSEGURANCES

Article 19. Les mutualitats es federaran en la forma prevista per l'art. 17 de la Llei de Bases de la Cooperació.

La Federació general, reconeguda pel Consell Superior de la Cooperació, ultra les disposicions de la dita Llei de Bases, tindrà al seu càrrec:

a) La creació d'organismes que assegurin als mutualistes la continuïtat dels socorsos (en cas de dissolució de l'entitat previsor o per canvi de residència dels socis de la mateixa.

b) La creació de caixes per atendre els excessos de malaltia i invalidesa i la maternitat.

c) La confecció i rectificació anual del cens mutual i de tota classe d'estadístiques d'estats relacionats amb la mutualitat.

d) Fomentar l'existència de Societats de Socorsos Mutus, especialment en els llocs on no existeixin i fomentar les mutualitats infantils.

e) Formar unions o mancomunitats, pel millor compliment d'una o diverses finalitats.

f) Facilitar gratuïtament a les societats federades el concurs consultiu i informatiu pels quals sigui requerida.

g) Donar compte anualment de la seva actuació al Consell Superior de la Cooperació, formulant una Memòria general en la qual s'hi reculliran refoses totes les dades de moviment de fons i estadístiques obtingudes dels balanços anuals de les mutualitats.

h) Crear el Tribunal d'arbitratge per entendre en les qüestions de competència que estableix l'article 46 de la Llei de Bases.

i) Formar un registre general de Societats de Socorsos Mutus federades amb un expedient corresponent per cada una d'ells on s'hi vagi anotant llur historial.

Article 20. De no existir Federació general reconeguda pel Consell Superior de la Cooperació, aquest podrà crear els organismes adequats per reassegurances o refugis en els quals es resolguin els casos de llarga malaltia, invalideses, dissolucions o fallides i canvis de residència.

Article 21. Els Reglaments dels organismes de reassegurances o de refugi que tinguin les federacions deuran ésser aprovats pel Consell Superior de la Cooperació.

Article 22. Les mutualitats no federades, la finalitat de les quals sigui el socors per malaltia, deuran tenir establerta la reassegurança del risc de pèrdua de drets de soci per fallida de l'entitat, canvi de residència del soci, maternitat, invalidesa i llarga malaltia.

Sancions

Article 23. D'acord amb la Llei de Bases de la Cooperació, les multes que s'imposin per manquement a les disposicions de la mateixa o de les Lleis particulars, seran aplicables a les entitats o a llurs components segons els casos.

Article 24. Les multes s'establiran:

a) Quan per acords de la Junta Directiva o de l'Assemblea general es vulnerin les disposicions reglamentàries o les prescripcions legals.

b) Per no trametre als Registres o dependències oficials els documents que la Llei mana o per negar-se a facilitar les dades que els siguin sol·licitades per l'autoritat competent o en els seus representants autoritzats.

c) Per haver facilitat dades inexactes.

d) Per no consignar en els documents i tractes amb tercers, la condició de mutualitat o societat de socors mutus.

Article 25. Les persones, funcionaris o membres directius de les societats incorreran en sanció personal:

a) Quan es comprovi que algun dels manaments indicats anteriorment és de la seva culpa.

b) Quan els individus inspectors dels comptes hagin estat negligents en el compliment de llur comès.

c) Quan els membres dels Consells Directius cometin falsetats en les memòries o documents que redactin per a donar compte als socis de la situació de l'entitat o de llur gestió.

d) Quan els Administradors o Directors neuguin a un soci l'exercici dels seus drets estatutaris o cometin algun atropell que suposi una transgressió legal.

e) Per tota manifestació de mercantilisme que vulgui emparar-se en les cooperatives establertes.

Article 26. Les faltes relacionades en els precedents articles seran sancionades d'acord amb l'art. 39 de la Llei de Bases:

a) Amb apercibiment si la falta és qualificada de lleu, per demostrar-se ignorància o sense perjudici de tercer. En cas de reincidència, amb multa de 10 a 100 pessetes.

b) Amb multa de 100 a 500 pessetes en les altres faltes.

c) En cas de reincidència, amb multes de 200 a 2.000 pessetes.

Article 27. Per una mateixa falta no podrà sancionar-se a la vegada a l'entitat i a la persona.

Del pagament de les multes imposades als seus

membres en serà responsable subsidiàriament l'entitat.

De no ésser satisfetes les multes en el termini que es senyali, el Consell Superior de la Cooperació dictarà les mesures corresponents, podent acordar inhabilitació de la persona o suspensió de les operacions de l'entitat. D'aquests acords es podrà recórrer al Conseller d'Economia i Agricultura en el termini de trenta dies, a la notificació de la sanció.

Article 28. Les mutualitats seran dissoltes forçosament:

a) Per no adaptar-se a les disposicions d'aquesta Llei.

b) Com a conseqüència de no complir les disposicions emanades de l'art. 54 de la Llei de Bases.

Disposicions addicionals

Article 29. Tots els associats de les mutualitats o societats de socors mutus, mentre tinguin cobert el mínim que la Llei determina, no vindran obligats a prevenir-se novament en altres organismes, el risc o assegurança obligatòria.

Per tant, les entitats o organismes compresos en la present Llei tindran el caràcter de coadjuvants per tota Llei que existeixi d'assegurances socials obligatòries en els casos que ja practiquin.

Article 30. Les entitats que practiquin l'assegurança mutual en la forma de capitalització o repartiment de subsidis, segons les normes conegudes per xatelusianes o tontines, queden en principi prohibides; això no obstant, les actualment existents i en funcionament legal podran seguir funcionant a condició que en el successiu, i a més de ço que per elles estableixin les Lleis generals vigents, s'acomodin a ço establert en la present Llei.

Article 31. Els socorsos, subsidis o pensions establertes per les societats de socors mutus o organismes federatius no podran ésser mai objecte de cessió, retenció ni embarg per cap concepte.

Les quantitats que deguin lliurar-se als drethavents o beneficiaris per virtut i de conformitat amb el precepte reglamentari o estatutari de les societats de socors mutus i organismes federatius seran sempre propietats d'aquells, àdhuc contra les reclamacions d'hereus i creditors de qualsevulla classe que siguin.

Palau del Parlament, 7 de març del 1934. — El President, Joan B. Soler i Bru. — El Secretari, Antoni Dot i Arxé.

